

eucaristía arrupeVLC

IV domingo tiempo Cuaresma - Ciclo A - 15/03/2026 - AÑO IV

Leemos poco a poco la encíclica Laudato Si'

Lecturas del domingo

Oración de los fieles

Oración final

Oración diaria para la Cuaresma. Movimiento Laudato Si'

El fue se lavó y volvió
con vista

1 Sam 16
Salmo 22
Ef 5, 8-14
Jn 9, 1-41

LAUDATO SI'

41

Adentrándonos en los mares tropicales y subtropicales, encontramos las barreras de coral, que equivalen a las grandes selvas de la Tierra, porque hospedan aproximadamente un millón de especies, incluyendo peces, cangrejos, moluscos, esponjas, algas, etc.

Muchas de las barreras de coral del mundo hoy ya son estériles o están en un continuo estado de declinación: «¿Quién ha convertido el maravilloso mundo marino en cementerios subacuáticos despojados de vida y de color?».

Este fenómeno se debe en gran parte a la contaminación que llega al mar como resultado de la deforestación, de los monocultivos agrícolas, de los vertidos industriales y de métodos destructivos de pesca, especialmente los que utilizan cianuro y dinamita. Se agrava por el aumento de la temperatura de los océanos. Todo esto nos ayuda a darnos cuenta de que cualquier acción sobre la naturaleza puede tener consecuencias que no advertimos a simple vista, y que ciertas formas de explotación de recursos se hacen a costa de una degradación que finalmente llega hasta el fondo de los océanos.

MONICIÓN DE ENTRADA

Hoy venimos con el deseo profundo de que Dios nos abra los ojos con nuestras sombras, nuestras búsquedas y también con esa sed de claridad que todos llevamos dentro.

Y aquí, en esta comunidad reunida, el Señor nos invita a subir un poco más alto: a dejar por un momento el ruido, a mirar con más hondura y dejarnos sorprender por la luz que Él sigue encendiendo en medio de la vida.

Es la luz que nace en la belleza de la creación, en el rostro de los pobres, en la dignidad de los pueblos que resisten, en la bondad que aún brota en lo pequeño. Luz que revela quién es Dios y quiénes estamos llamados a ser nosotros. Luz que nos consuela y envía, que acaricia y despierta.

Dejémonos transformar por su claridad y volver después al camino cotidiano con un corazón más libre, fraterno y comprometido con la vida de todos.

MONICIÓN PARA LAS LECTURAS

Las lecturas de hoy nos hablan de dos símbolos bautismales el aceite y la luz.

El primer libro de Samuel nos narra cómo el profeta Samuel ungió a David como rey de Israel. San Pablo nos recuerda que siempre debemos comportarnos como hijos de la luz.

El evangelio de san Juan nos presenta a Jesús como luz del mundo que ilumina los ojos de un ciego de nacimiento. Escuchamos atentamente.

PRIMERA LECTURA

Lectura del primer libro de Samuel

En aquellos días, el Señor le dijo a Samuel:

—«Llena la cuerna de aceite y vete, por encargo mío, a Jesé, el de Belén, porque entre sus hijos me he elegido un rey».

Cuando llegó, vio a Eliab y pensó:

—«Seguro, el Señor tiene delante a su ungido».

Pero el Señor le dijo:

— «No te fijes en las apariencias ni en su buena estatura. Lo rechazo. Porque Dios no ve como los hombres, que ven la apariencia; el Señor ve el corazón».

Jesé hizo pasar a siete hijos suyos ante Samuel; y

Samuel le dijo: —«Tampoco a éstos los ha elegido el Señor».

Luego preguntó a Jesé:

—«¿Se acabaron los muchachos?».

Jesé respondió:

—«Queda el pequeño, que precisamente está cuidando las ovejas».

Samuel dijo: —«Manda por él, que no nos sentaremos a la mesa mientras no llegue».

Jesé mandó a por él y lo hizo entrar: era de buen color, de hermosos ojos y buen tipo. Entonces el Señor dijo a Samuel:

—«Anda, úngelo, porque es éste».

Samuel tomó la cuerna de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. En aquel momento, invadió a David el espíritu del Señor, y estuvo con él en adelante.

Palabra de Dios.

SALMO RESPONSORIAL

R. El señor es mi pastor, nada me falta.

El Señor es mi pastor, nada me falta:
en verdes praderas me hace recostar,
me conduce hacia fuentes tranquilas
y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo,
por el honor de su nombre.
Aunque camine por cañadas oscuras,
nada temo, porque tú vas conmigo:
tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí,
enfrente de mis enemigos;
me unges la cabeza con perfume,
y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan
todos los días de mi vida,
y habitaré en la casa del Señor
por los años sin término. R.

SEGONA LECTURA

Lectura de la carta de l'Apòstol sant Pau als cristians d'Efes

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que naixen de la llum són tota classe de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè allò que fan en secret ens avergonyiria fins i tot de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum.

Per això diuen: «Desvetla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Paraula de Déu.

Meritocracia, pobreza y pobres

Los pobres no están por casualidad o por un ciego y amargo destino. Menos aún la pobreza, para la mayor parte de ellos, es una elección. Y, sin embargo, todavía hay algunos que se atreven a afirmarlo, mostrando ceguera y crueldad. Obviamente entre los pobres hay también quien no quiere trabajar, quizás porque sus antepasados, que han trabajado toda la vida, han muerto pobres. Pero hay muchos –hombres y mujeres– que de todas maneras trabajan desde la mañana hasta la noche, a veces recogiendo cartones o haciendo otras actividades de ese tipo, aunque este esfuerzo sólo les sirva para sobrevivir y nunca para mejorar verdaderamente su vida. No podemos decir que la mayor parte de los pobres lo son porque no hayan obtenido “méritos”, según esa falsa visión de la meritocracia en la que parecería que sólo tienen méritos aquellos que han tenido éxito en la vida.

León XIV, Dilexit te (Yo te he amado) 14

EVANGELIO

Lectura del santo evangelio según san Juan 9, 1-41

En aquel tiempo, al pasar Jesús vio a un hombre ciego de nacimiento.

Y sus discípulos le preguntaron:

—«Maestro, ¿Quién pecó, éste o sus padres, para que naciera ciego?».

Jesús contestó:

—«Ni éste pecó ni sus padres, sino para que se manifiesten en él las obras de Dios.

Mientras es de día, tenemos que hacer las obras del que me ha enviado; viene la noche, y nadie podrá hacerlas. Mientras estoy en el mundo, soy la luz del mundo».

Dicho esto, escupió en tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego y le dijo:

—«Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)».

Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban:

—«¿No es ése el que se sentaba a pedir?».

Unos decían:

—«El mismo».

Otros decían:

—«No es él, pero se le parece».

Él respondía:

—«Soy yo».

Y le preguntaban:

—«¿Y cómo se te han abierto los ojos?».

Él contestó:

—«Ese hombre que se llama Jesús hizo barro, me lo untó en los ojos y me dijo que fuese a Siloé y que me lavase. Entonces fui, me lavé, y empecé a ver».

Le preguntaron:

—«¿Dónde está él?».

Contestó:

—«No sé».

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista.

Él les contestó:

—«Me puso barro en los ojos, me lavé, y veo».

Algunos de los fariseos comentaban:

—«Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado».

Otros replicaban:

—«¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?».

Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego:

—«Y tú, ¿Qué dices del que te ha abierto los ojos?».

Él contestó:

—«Que es un profeta».

Pero los judíos no se creyeron que aquél había sido ciego y había recibido la vista, hasta que llamaron a sus padres y les preguntaron:

—«¿Es éste vuestro hijo, de quien decís vosotros que nació ciego? ¿Cómo es que ahora ve?».

Sus padres contestaron:

—«Sabemos que éste es nuestro hijo y que nació ciego; pero cómo ve ahora, no lo sabemos nosotros, y quién le ha abierto los ojos, nosotros tampoco lo sabemos. Preguntádselo a él, que es mayor y puede explicarse».

Sus padres respondieron así porque tenían miedo los judíos; porque los judíos ya habían acordado excluir de la sinagoga a quien reconociera a Jesús por Mesías.

Por eso sus padres dijeron: «Ya es mayor, preguntádselo a él».

Llamaron por segunda vez al que había sido ciego y le dijeron:

—«Confíésalo ante Dios: nosotros sabemos que ese hombre es un pecador».

Contestó él:

—«Si es un pecador, no lo sé; sólo sé que yo era ciego y ahora veo».

Le preguntan de nuevo:

—«¿Qué te hizo, cómo te abrió los ojos?».

Les contestó:

—«Os lo he dicho ya, y no me habéis hecho caso; ¿para qué queréis oírlo otra vez?; ¿también vosotros queréis haceros discípulos suyos?».

Ellos lo llenaron de improperios y le dijeron:

—«Discípulo de ése lo serás tú; nosotros somos discípulos de Moisés. Nosotros sabemos que a Moisés le habló Dios, pero ése no sabemos de dónde viene».

Replicó él:

—«Pues eso es lo raro: que vosotros no sabéis de dónde viene y, sin embargo, me ha abierto los ojos. Sabemos que Dios no escucha a los pecadores, sino al que es religioso y hace su voluntad. Jamás se oyó decir que nadie le abriera los ojos a un ciego de nacimiento; si éste no viniera de Dios, no tendría ningún poder».

Le replicaron:

—«Empecatado naciste tú de pies a cabeza, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?».

Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo:

—«¿Crees tú en el Hijo del hombre?».

Él contestó:

—«¿Y quién es, Señor, para que crea en él?».

Jesús les dijo:

—«Lo estás viendo: el que te está hablando, ése es».

Él dijo:

—«Creo, señor».

Y se postró ante él.

Jesús añadió:

—«Para un juicio he venido ya a este mundo; para que los que no ven vean, y los que ven queden ciegos».

Los fariseos que estaban con él oyeron esto y le preguntaron:

—«¿También nosotros estamos ciegos?».

Jesús les contestó:

—«Si estuvierais ciegos, no tendríais pecado, pero como decís que veis, vuestro pecado persiste».

Palabra de Dios.

ORACIÓN DE LOS FIELES

SACERDOTE: Jesús es la luz del mundo y abre los ojos del ciego para que vea con claridad. Pidamos al Padre que también nosotros recuperemos la mirada limpia y verdadera que nace de la fe. Respondemos:

R. Dios de la verdad, atiéndenos.

R. Déu de la veritat, escolta'ns.

Oremos por la Iglesia, para que sea siempre un signo de luz en medio de las sombras del mundo y ayude a muchos a recuperar la mirada de fe, esperanza y misericordia. Roguemos al Señor:

Dios de la verdad, atiéndenos.

Oremos por las naciones heridas por la guerra, especialmente por Irán, Ucrania, Palestina, y Sudán del Sur. Que los pueblos que sufren recuperen la luz de la paz y que los responsables renuncien a toda violencia. Roguemos al Señor:

Dios de la verdad, atiéndenos.

Oremos por los descartados, los pobres, los migrantes y los refugiados, para que puedan recobrar la mirada de confianza y dignidad, y encuentren comunidades que los acojan y protejan. Roguemos al Señor:

Dios de la verdad, atiéndenos.

Per la nostra casa comuna, perquè sapiguem obrir els ulls davant la destrucció ambiental i assumir estils de vida que cuiden la creació i garantisquen un futur digne per a tots. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per els serveis públics que garanteixen la igualtat entre ciutadans –sanitat, educació, dependència, habitatge– perquè siguin sostinguts, respectats i gestionats amb justícia, i ajuden a recobrar la llum de la igualtat real. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per tots els joves, especialment els que treballen en condicions precàries, perquè ningú abuse d'ells, reben un salari just i puguem mirar el futur amb esperança i dignitat. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

JHS

ORACIÓN FINAL

¡SEÑOR JESÚS!

**Mi fuerza y mi fracaso
eres Tú.**

**Mi herencia y mi pobreza.
Tú mi justicia,
Jesús.**

**Mi guerra
y mi paz.**

¡Mi libre libertad!...

**Mi tierra prometida
eres tú...**

**¡nuestra gloria
por siempre,
Señor Jesús!**

Pedro Casaldáliga

La Plataforma de Acción Laudato Si' empodera a la Iglesia universal y a todas las personas de buena voluntad para responder a la Laudato Si', la encíclica del Papa Francisco sobre el cuidado de nuestra casa común.

Explorando las antiguas enseñanzas de nuestra fe a la luz de la crisis ecológica actual, Laudato Si' nos enseña que "todo está conectado". (LS 91) Al descuidar nuestra relación con nuestro divino Creador, las relaciones humanas se han decaído y nuestro mundo se ha vuelto más caliente, menos estable y menos vivo. Como resultado, todos sufrimos, y sobre todo los más pobres y vulnerables. Nos enfrentamos a una "compleja crisis socio-ambiental". (LS 139)

Hay esperanza. El Papa Francisco nos llama a desarrollar una "amorosa conciencia" de esta casa que compartimos y a actuar desde los valores en los que creemos. (LS 220)

Apoyados en el firme terreno de "tres relaciones fundamentales estrechamente conectadas: la relación con Dios, con el prójimo y con la tierra", nos comprometemos a emprender "largos procesos de regeneración". (LS 66, 202) Asumimos el lugar que nos corresponde en el "orden y dinamismo" que nuestro Creador ha establecido, y buscamos urgentemente nuevas formas de vivir con "creatividad y entusiasmo" (LS 221, 220).

Laudat **Si'**
ARRUPE VALÈNCIA VLC

Si estás interesada en pertenecer al Círculo Laudato Si' Arrupe València contacta por correo electrónico con laudatosi@centroarrupevalencia.org

eucaristia arrupeVLC

IV diumenge de Quaresma – Cicle A – 15/03/2026 – ANY IV

- Llegim a poc a poc l'encíclica Laudato Si'
- Lectures del diumenge
- Oració de les persones fidels
- Oració final
- Oració diària per a la Quaresma. Moviment Laudato Si'

Ell se n'anà a rentar-se
i va tornar amb vista

1 Sam 16
Salmo 22
Ef 5, 8-14
Jn 9, 1-41

LAUDATO SI'

41

Adentant-nos en els mars tropicals i subtropicals, trobem les barreres de corall, que equivalen a les grans selves de la Terra, perquè hostatgen aproximadament un milió d'espècies, incloent peixos, crancs, mol·luscs, esponges, algues, etc. Moltes de les barreres de corall del món hui ja són estèrils o es troben en un continu estat de declivi: «Qui ha convertit el meravellós món marí en cementeris subaquàtics desposseïts de vida i de color?».

Aquest fenomen es deu en gran part a la contaminació que arriba a la mar com a resultat de la desforestació, dels monocultius agrícoles, dels abocaments industrials i de mètodes destructius de pesca, especialment els que utilitzen cianur i dinamita. S'agreuja per l'augment de la temperatura dels oceans. Tot això ens ajuda a adonar-nos que qualsevol acció sobre la natura pot tindre conseqüències que no advertim a simple vista, i que certes formes d'explotació de recursos es fan a costa d'una degradació que finalment arriba fins al fons dels oceans.

**MOVIMIENTO
LAUDATO SI'**
Católicos por Nuestra Casa Común

MONICIÓ D'ENTRADA

En aquest quart diumenge de Quaresma, la comunitat és convidada a aprofundir en el misteri de la llum que Déu ofereix a tots els qui s'obren a la seua presència.

Enmig del camí cap a la Pasqua, se'ns recorda que el Senyor mira el cor, que ens crida a viure com a fills de la llum i que la seua gràcia és capaç d'obrir els nostres ulls per reconèixer la seua acció en la nostra vida.

La llum de Crist no sols transforma la mirada exterior, sinó també la interior, aquella que ens permet descobrir la veritat, la bondat i la presència de Déu en allò quotidià. Amb un esperit disponible i confiat, deixem que aquesta llum ens acompanye i ens renove.

Iniciem la celebració.

MONICIÓ PER A LES LECTURES

El diumenge passat destacava el símbol baptismal de l'aigua, ara ens trobem amb altres dos signes igualment significatius: l'oli i la llum. El primer llibre de Samuel ens conta com el profeta Samuel va ungir David com a rei d'Israel, un gest que marcà profundament la seua missió i el seu futur. Sant Pau ens recorda amb fermesa que sempre hem de comportar-nos com a autèntics fills de la llum, vivint d'una manera coherent amb la fe que professem. I l'evangeli de sant Joan ens presenta Jesús com la llum del món, una llum que no sols il·lumina els ulls d'un cec de naixement, sinó que també obri el cor de tots aquells que s'acosten a Ell amb sinceritat.

Escoltem atentament.

PRIMERA LECTURA

Lectura del primer llibre de Samuel 16, 1b.6-7.10-13a

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel:

– «Ompli d'oli el corn i vés-te'n.

T'envie a casa de Jesè, el betlemita:

entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.»

Quan arribà, va veure Eliab i pensà:

«Segur que el Senyor ja té al davant el seu Ungit.»

Però el Senyor digué a Samuel:

– «No et fixes en el seu aspecte

ni en l'alçada de la seua talla. L'he descartat. Allò que

l'home veu no és allò que val; l'home veu només

l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.»

Jesè va fer passar, davant Samuel, els set primers dels seus fills, però Samuel li digué:

– «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.»

I Samuel afegí:

– «¿No queda cap més fill?»

Jesè respongué:

– «Encara queda el més menut: és a pasturar el ramat.»

Samuel li digué:

– «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no siga ací.»

Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls

bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a

Samuel:

– «Ungeix-lo, que és ell.»

Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i, des d'aquell dia, l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

El Senyor és el meu pastor, no em falta res,
em fa descansar en prats deliciosos;
em guia al repòs vora l'aigua, i allí em retorna;
em guia per camins segurs,
per l'amor del seu nom. R/

Ni quan passe per barrancs tenebrosos
no tinc por de res,
perquè us tinc a la meua vora;
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta. R/

Davant de mi, pareu taula vós mateix,
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meua copa. R/

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
a la casa del Senyor. R/

SEGONA LECTURA

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 5, 8-14

Germans, en altre temps, vosaltres éreu fosc, però, ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que naixen de la llum són tota classe de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; sinó, denuncieu-les, perquè allò que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho.

Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Paraula de Déu.

Meritocràcia, pobresa i pobres

Els pobres no hi són per casualitat ni per un destí cec i amarg. Encara menys la pobresa, per a la major part d'ells, és una elecció. I, tanmateix, encara hi ha qui s'atreuix a afirmar-ho, mostrant ceguesa i crueltat. Òbviament, entre els pobres també hi ha qui no vol treballar, potser perquè els seus avantpassats, que han treballat tota la vida, han mort pobres.

Però hi ha molts –homes i dones– que, de totes maneres, treballen des del matí fins a la nit, a vegades recollint cartó o fent altres activitats semblants, encara que este esforç només els servisca per a sobreviure i mai per a millorar realment la seua vida. No podem dir que la major part dels pobres ho són perquè no hagen obtingut “mèrits”, segons aquella falsa visió de la meritocràcia en què semblaria que només tenen mèrits aquells que han tingut èxit en la vida.

Lleó XIV, Dilexit te (T'he estimat), 14

EVANGELI

Evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús, caminant pel carrer, va veure un cego de naixement. [...] Va escopir en terra, feu amb la saliva un poc de fang, li'l va aplicar als ulls i li digué: «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé» (que significa 'Enviat'). Ell hi va anar, es llavà i, quan tornà, ja s'hi veia.

La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «¿No és aquell home que véiem assentat captant?» Uns deien: «Sí que és ell». I uns altres: «No és ell, però és algú que se li pareix». Ell digué: «Sí que ho soc». [...]

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte. També els fariseus li preguntaren com havia recuperat la vista. Ell els digué: «M'ha posat fang als ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Un home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu»; però uns altres deien: «¿Com és possible que un pecador faça prodigis tan grans?» I es dividiren entre ells. I tornaren a dirigir-se al cego: «¿I tu què dius d'ell, que t'ha obert els ulls?» Ell contestà: «Que és un profeta». [...]

Li replicaren: «Tu ja vas nàixer en pecat, ¿i ens vols donar lliçons?»; i el van tirar fora. Jesús va sentir dir que l'havien tirat i, quan se'l va trobar, li va dir: «¿Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué: «I ¿qui és, Senyor, per a que jo puga creure en ell?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és este que està parlant amb tu». Li diu ell: «Crec, Senyor»; i es va prostrar davant d'ell. [...]

Paraula del Senyor.

ORACIÓ DELS FIDELS

SACERDOT: Jesús és la llum del món i obri els ulls del cec perquè veja amb claredat. Demanem al Pare que també nosaltres recuperem la mirada neta i compassiva que transforma la realitat.

Preguem dient: Déu de la veritat, escolta'ns.

Per l'Església, perquè siga sempre signe de llum enmig de les ombres del món, i ajude a recobrar la mirada de fe a tots els qui busquen sentit i esperança. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per les nacions ferides per la guerra —especialment Iran, Ucraïna, Palestina i Sudan del Sud— perquè els pobles que hi pateixen recuperen la llum de la pau, la justícia i la dignitat, i els responsables polítics i militars deixen de sembrar foscor. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per les persones descartades, pobres, migrants i refugiades, perquè puguin recobrar la mirada de confiança i de futur, i troben comunitats que els acullen i els defensen. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per la nostra casa comuna, perquè sapiguem obrir els ulls davant la destrucció ambiental i assumim estils de vida que cuiden la creació i garantisquen un futur digne per a tots. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per la nostra comunitat i per tots els serveis públics que garanteixen la igualtat entre ciutadans —sanitat, educació, dependència, habitatge— perquè siguen sostinguts, respectats i gestionats amb justícia, i ajuden a recobrar la llum de la igualtat real. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

Per tots els joves, especialment els que treballen en condicions precàries, perquè ningú abuse d'ells, reben un salari just i puguin mirar el futur amb esperança i dignitat. Preguem:

Déu de la veritat, escolta'ns.

JHS

ORACIÓ FINAL

SENYOR JESÚS!

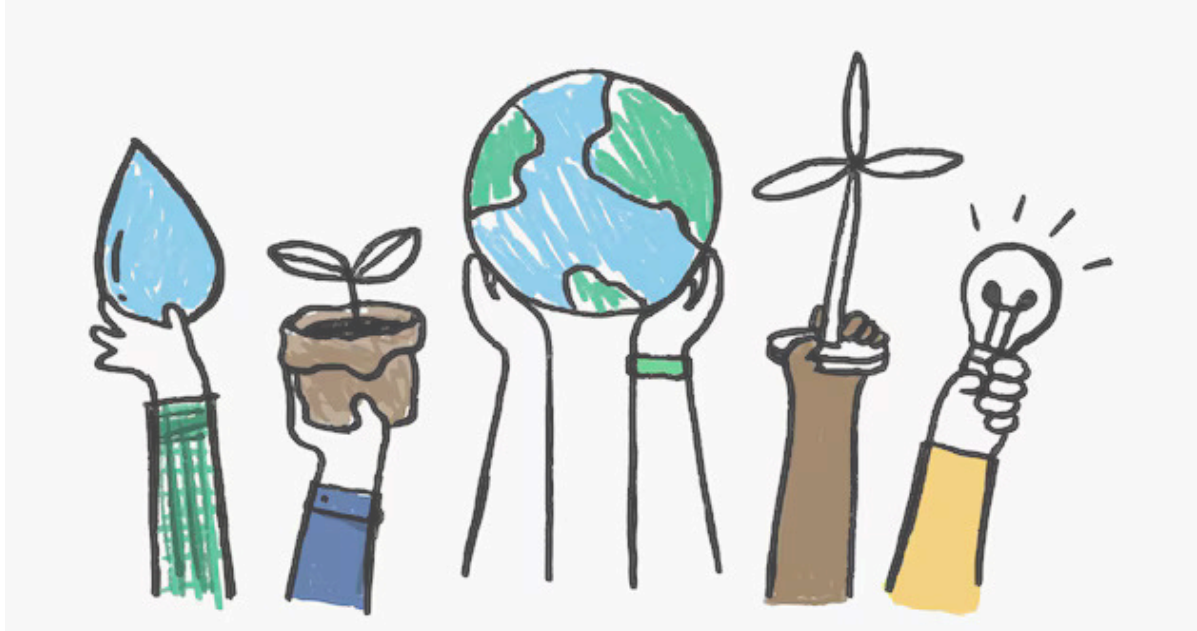
La meua força i el meu fracàs
ets Tu.

La meua herència i la meua pobresa.
Tu, la meua justícia,
Jesús.

La meua guerra
i la meua pau.

La meua lliure llibertat...

La meua terra promesa
ets Tu...
la nostra glòria
per sempre,
Senyor Jesús!

La Plataforma d'Acció Laudato Si' dona força a l'Església universal i a totes les persones de bona voluntat perquè puguin respondre a la Laudato Si', l'encíclica del papa Francesc sobre la cura de la nostra casa comuna.

A la llum de la crisi ecològica actual, i recuperant els ensenyaments antics de la nostra fe, Laudato Si' ens recorda que "tot està connectat" (LS 91). Quan descuidem la nostra relació amb el nostre Creador, també es deterioren les relacions humanes, i el món esdevé més calent, menys estable i menys viu. Tots en patim les conseqüències, especialment els més pobres i vulnerables. Ens trobem davant d'una "complexa crisi socioambiental" (LS 139).

Tot i això, hi ha esperança. El papa Francesc ens convida a desenvolupar una "amorosa consciència" d'aquesta casa que compartim i a actuar d'acord amb els valors que professam (LS 220).

Arrelats en el sòlid fonament de "tres relacions fonamentals estretament connectades: la relació amb Déu, amb el proïsme i amb la terra", ens comprometem a iniciar "llargs processos de regeneració" (LS 66, 202). Assumim el lloc que ens correspon en "l'ordre i dinamisme" establits pel nostre Creador, i busquem amb urgència noves maneres de viure amb "creativitat i entusiasme" (LS 221, 220).

Laudat **Si'**
ARRUPE VALÈNCIA VLC

Si estàs interessada en pertànyer al Círcul Laudato Si' Arrupe València, posa't en contacte per correu electrònic amb laudatosi@centroarrupevalencia.org

ALMA DE CRIST

Alma de Crist, santifica'm.
Cos de Crist, salva'm.
Sang de Crist, embriaga'm.
Aigua del costat de Crist, renta'm.
Passió de Crist, conforta'm.
Oh bon Jesús, escolta'm.
Dins de les teues llagues, amaga'm.
No permetes que m'aparte de tu.
Del mal enemic, defensa'm.
En l'hora de la meua mort, crida'm.
I mana'm anar a tu,
perquè amb els teus sants et pugua
lloar
pels segles dels segles.

Amén.

PRENEU SENYOR I REBEU

Preneu, Senyor, i rebeu
tota la meua llibertat,
la meua memòria,
el meu enteniment,
i tota la meua voluntat,
tot el meu haver i el meu posseir;
Vós em vau donar,
A Vós, Senyor, ho torne.
Tot és vostre,
disposeu tot a la vostra voluntat;
doneu-me el vostre amor i gràcia,
que amb esta em basta.

Amén

Iran. El Papa: la pau no es construeix amb amenaces mútues ni amb armes

Els vents de guerra que bufen a l'Iran i a tot l'Orient Mitjà, on es viuen hores dramàtiques, susciten una profunda preocupació en el Papa, que, en l'Àngelus del segon diumenge de Quaresma, invita les parts implicades a actuar amb responsabilitat per evitar que s'arribe a un escenari devastador. Convida així a abandonar les armes, la violència i les amenaces, per donar pas al diàleg i a la diplomàcia, mirant també pel bé futur dels pobles.

“La estabilitat i la pau no es construeixen amb amenaces mútues, ni amb armes, que semblen destrucció, dolor i mort, sinó només a través d'un diàleg raonable, autèntic i responsable. Davant la possibilitat d'una tragèdia d'enormes proporcions, faig una crida sincera a les parts implicades perquè assumisquen la responsabilitat moral d'aturar l'espiral de violència abans que es convertisca en un abisme irreparable. Que la diplomàcia recupere el seu paper i es promoga el bé dels pobles, que anhelan una convivència pacífica, basada en la justícia. I continuem pregant per la pau.”

AMMDG